

LES:

SALT!

JANUAR/FEBRUAR 2007

GRATIS NYHETSBLAD
FOR VÅKNE LESERE

Iran om atomkraft

“Både IAEAs statutter og ikke-spredningsavtalen for atomvåpen, og likeledes samtlige sikkerhetsavtaler, gir medlemslandene rett til å anvende kjernekraft til fredelige formål; det er et hvert folks lovfestede og legitime rett. IAEA ble også stiftet for å drive fram nedrustning av de maktene som allerede har tilgang til atomvåpen.

Det finnes enkelte land som har både atomenergi og atomvåpen. De benytter atomvåpnene sine til å true andre folk. Nå er det nettopp disse maktene som sier at de er bekymret over at Iran har forlatt veien til fredelig anvendelse. Disse landene har selv for lengst avveket fra fredelig anvendelse, og har ikke rett til å snakke til oss på denne måten.”

“Jeg sier det igjen, vi trenger ikke atomvåpen. Fordi vi er ærlige og handler i henhold til loven, holder vi oss også til det vi sier. Vi er ikke løgnere. Vi ønsker bare å gjøre bruk av vår legitime rett.”

Irans president Ahmadinejad

Atomkraft blir framtidens energi

Kjernekraft blir framtidens energi. Verden har et veldig behov for nye energikilder. Naturgass, olje, kull, vannkraft, vind- og solenergi vil trengs, men dette blir ikke nok. Kjernekraft vil spille en stadig viktigere rolle i å dekke det voksende energibehovet. Kjernekraft er ren, sikker og billig. Det er nødvendig å handle nå, ved å bygge nye kjernekraftverk. (Kilde: Whitman/Moore, Int. Herald Trib. 16.05.06.)

Starter USA krig mot Iran?

Det kan gå mot ny krig i Gulfen. USA eller Israel kan velge å bombe Iran. Det vil bli en katastrofe for tusener av folk i regionen, og skape internasjonal spenning som kan slå ut mange steder i verden.

USA skjerper situasjonen Det begynte med Bush sin tale 10 januar, der han lovet å trape opp kampen mot “ektremistiske utfordringer”, og han navnga spesielt Iran. Bush

fortsatte i sin tale til nasjonen 23. januar å angripe Iran for angivelig å oppmuntre til “terror” blant annet gjennom Hezbollah. Før det var iranske diplomater allerede arrestert i Bagdad, i strid med diplomatiske normer. Og nylig landet åtte helikoptre ved det iranske konsulatet i Irbil, og “kidnappet” fem diplomater. “Alle vil tro at Bush ønsket å framprovosere et svar fra Teheran,” skrev den britiske avisa The Guardian (12.januar 2006.)

Amerikanske provokasjoner har fortsatt. USA har sendt enda et hangarskip til Gulfen, i tillegg til det som er der. Hver av dem har 80 jagerfly, laserstyrte raketter, fregatter og undervannsbåter som alle er gjort klar mot Iran. Lufta over Iran er “tett” med amerikanske spionfly, skrev avisa The Sunday Telegraph (4. februar .2007). USA kan bruke taktiske atomvåpen i et angrep på Iran. Hele regionen kan bli kastet ut i kaos, med ringvirkninger mange steder.

Salt!

Redaktør: Trond Ali Linstad
e-mail: tlinstad@broadpark.no
Utgiver: Salt! Org. nr. 989 442 929
Adresse: Norbygata 3, 0187 Oslo
Telefon: 40616181
Bankkonto: 1201.0311398

Vår urolig verden

Vi lever i en urolig verden. Det er krig i Irak, Afghanistan og Somalia. Nå kan USA starte krig mot Iran.

USA er som musen i hjulet, den løper og den løper, i et forsøkt på å skaffe kontroll. Men stadig så glipper det. USA fortsetter å løpe, og skaffer seg nye fiender. Bak seg har de mange ødeleggelser. Og foran kan vi ane nye.

Sentralt når det gjelder Midtøsten, står Palestina-konflikten. Det er den mellom palestinerne og Israel. Den påvirker andre konflikter og er som et åpent sår, til grunnleggende spørsmål er løst.

De er at palestinerne er fordrevet. Mange er gjort til flyktninger. De nektes å vende tilbake, fordi Israel skal være "jødisk". Palestinere i Israel diskrimineres, for de lever i en sekterisk stat, der rettigheter gis til noen, mens andre ikke har dem.

Israel er kilde til konflikten. Fokus må være der. Israel er den undertrykkende part. Det grunnleggende ansvar er med dem.

INYHETSBILDET:

Troskapsløfte for nye borgere?

Nye borgere i Norge - innvandrere - blir invitert av fylkesmannen i Oslo og Akershus til statsborger-seremoni i Oslo Rådhus. Fra neste år skal det være seremonier over hele landet. I Rådhuset skal man synges nasjonalsangen, og avlegge troskapsløftet sammen.

Men de fleste som er invitert, deltar ikke. Og det kan være flere grunner til det. Kan hende er en grunn at mange stiller spørsmål ved selve løftet? I hvert fall lyder løftet slik:

“Som norsk statsborger lover jeg troskap til mitt land Norge og det norske samfunnet, og jeg støtter demokratiet og menneskerettighetene og vil respektere landets lover.”

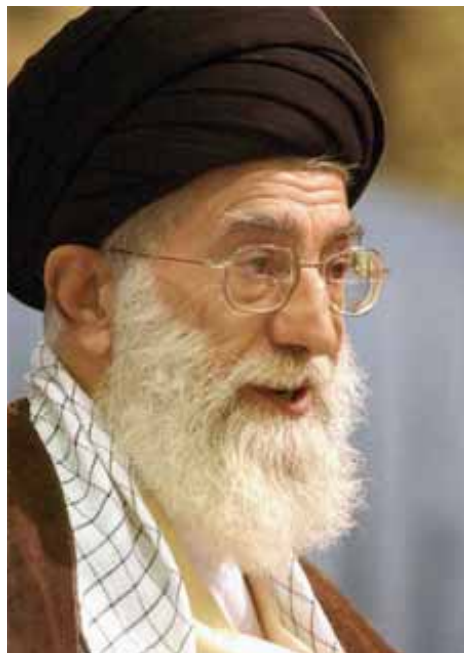
For hvorfor love noe som ikke innfødte nordmenn gjør? Hva betyr det å love troskap “til det norske samfunnet”? Og hvordan respektere lover som kanskje strir mot tradisjonell moral og etikk (se side 3)?

Kravet til troskapsløftet legges for høyt. Og blir - med rette - avvist av mange.

I FOKUS: USA OG IRAN

- Iran vil svare om USA angriper

Irans øverste leder, ayatollah Ali Khamenei (bildet) har flere ganger gjort det klart at Iran vil svare, om USA - eller Israel - velger å bombe landet.

“Finden vet godt at enhver agresjon mot Iran vil gi et alt omfattende svar fra den iranske nasjonen mot agressorene og deres interesser i alle deler av verden,” sier han.

Speningen mellom USA og Iran er betydelig økt etter at USA i den senere tid har inntatt en mer konfronterende politikk og åpent truer Iran. USA presser europeiske og andre allierte til å gå i samme konfrontasjon. Resultatet kan bli en omfattende konflikt som kan skade hele Midtøsten, og gi ringvirkninger mange steder.

Situasjonen i Irak vil bli ytterligere forverret. Slik blir det også i Libanon. Man kan vente uro i hele Gulfen. Oljetankere vil bli sprengt. Mange land kan bli trukket inn. Resultatet kan bli et inferno, som nepe noen vil være tjent med (andre enn kanskje Israel?).

Homofili, ekteskap og barn

Assistert befruktning er på kunstig vis å bringe mannlige kjønnsceller inn i en kvinnes forplantningsorgan for å oppnå befruktning og graviditet. I dag kan assistert befruktning bare gis til en kvinne som er gift eller samboende med en mann. Det kan skje om mannen er befruktningsudyktig eller

bærer av en alvorlig arvelig sykdom. Skal assistert befruktning nå også tilbys lesbiske? Det vil være alvorlig feil.

Barn trenger mor og far

Barn trenger far og mor. Vi må innse at noe er normalt, og i samsvar med grunnleggende behov og regler. Ja, det naturlig (!) med far, mor og barn. Slik er den menneskelige familie.

Vi skal ikke endre på dette, og lage nye "familier" i samfunnet. Blir de to kvinnene "mødre"? Eller blir de mor og "far"? Og barnet får "far" i en sædbank, som kan ha levert "varen" til hundre andre. Slikt er ikke ønskelig og normalt, og det må man kunne si.

Bør homofile kunne adoptere?

Gud skapte mennesket som mann og kvinne. I det ligger en kjønnsfordeling. Han lot Adam og Eva få barn som menn og kvinner får barn. Det er den naturlige vei.

Far, mor og barn i familien er den skapte grunnenheten. Den er Guds vilje. Vi skal ikke røre ved dette, men la familien bli styrket og bevart.

Barn hører til i en familie. Barn har rett på en far og en mor. Barnet trenger det. Og egentlig vet vi at dette er sant. Skjønt noen vil forkludre det, noe vi skal vokte seg for.

Men hva med homofile, bør de kunne få barn? Lesbiske får det likevel, uansett hva en lov måtte si. Det er vanskeligere for homofile menn. Bør homofile få adoptere?

Vi skal holde fast ved prinsippene over, om at barn har rett på en far og en mor, og fortrinnsvis bør leve i en familie. Adopsjonslover bør gjenspeile det.

Barn har rett på en far og en mor, det er den naturlige vei.

Vatikanet mot homofil adopsjon

Vatikanet med pave Benedikt XVI (bildet) har gjort det klart at homofil adopsjon er "dypt umoralsk".

"Vi er på vei ned i en spiral av umoral," sier kardinal Keith O'Brien, som er leder for den katolske kirke i Skotland. "Press ikke på oss en situasjon som strir mot våre moralske verdier," sier erkebiskop Vincent Nichols, den kommende leder av Englands katolikker, til krav om at katolske adopsjonskontorer må godta homofile søkere.

Ateisme versus gudstro

"Uten Gud bli forskjellen mellom godt og ondt rent subjektivt."

"Ateistens alternativ er en verden der rett og galt blir et spørsmål om mening, og der vi til sist ikke blir ansvarlig for andre enn oss selv."

Jeff Jacoby

Nyttestamentet er ikke autentisk

Nyttestamentet slik vi har det, er resultat av at mange avskrivere endret teksten for at den skulle passe bedre med gjeldende teologi i kirken. Det gjelder blant annet endringer som vil peke på at Jesus skal være Guds sønn, og som skal understreke treenighetslæren. (Kilde: Ehrmans bok *Jesus feilsitert.*)

Spørsmålet om Jesu angivelige guddommelighet er det viktigste som skiller dagens kristendom fra Islam.

Ny regjering en seier for palestinerne

Palestinerne er blitt enige om å danne en ny regjering, utgått fra både Hamas og Fatah. Forhåpentlig betyr det slutten på en blodig interpalestinsk feide, som bare har tjent Israel.

Hamas vil dominere regjeringen, hvilket er naturlig, da de vant det tidligere valget. Og Hamas har motstått urimelige og vestlige krav, om å avstå fra vold (som okkupert!), anerkjenne den israelske okkupantmakten og godkjenne tidligere avtaler mellom palestinerne og Israel.

Hamas har forpliktet seg til å skulle

“respekttere” inngåtte avtaler, men ikke til å godkjenne dem. Framtredende ledere i Hamas har gjentatt som sitt standpunkt at Israel aldri skal godkjennes. Kampen fortsetter for et fritt Palestina.

Norge støttet boikotten av Hamas

Norske myndigheter boikottet Hamas, og bidro derved til mer fattigdom for palestinerne under israelske okkupasjon.

Kåre Willoch har gått i rette med dette, og skrevet i VG (10. februar): “Men når utenriksministeren (Støre) hevder at de ensidige kravene til palestinerne var rimelige, og dermed forsvarte boikotten, støtter han en linje som både er skadelig og dypt umoralsk.”

Willoch kaller boikotten en “mislykket politikk.” Og viser til at “den som stiller seg nøytral i en strid mellom undertrykkere og de undertrykte, har i virkeligheten tatt standpunkt for undertrykkelsen”.

Israel er en apartheid stat

Israeler en særegen stat. Den fører en særegen politikk, og har sin spesielle historie, sprunget ut av en viss type jødedom, som man må kritisere. Noen vil “normalisere” Israel. Men det er et håpløst prosjekt.

Israel er ingen “normal” stat, på linje med andre i regionen. Israel er en konstruert enhet, ved å skulle være et samlingssted for innvandring, av jøder fra alle land. Staten skulle være et “fristed” for jøder, og bli en “jødisk” stat, på et territorium som var bebodd av ikke-jøder (arabere; muslimer og kristne).

Store deler av den opprinnelige befolkningen ble derfor drevet ut. Landet ble tatt over av innvandrende

jøder. De ikke-jøder som ble flyktninger, nektes å vende tilbake, for en slik tilbakeflytting vil være uforenlig med å beholde Israel som “jødisk” stat.

Israel har følgelig all den sorg og urett som er påført palestinerne, “bygget inn i selve sine grunnvoller”, som påpekt av en ikke-sionistisk jøde (Israel Deutcher).

Det fins fortsatt dem som hevder at Israel er “et velfungerende demokrati”. De tar feil. Israel er demokratisk – for jøder. De innbyggere som ikke er jøder, men palestinske arabere, har ikke de samme rettigheter. De er diskriminert på en rekke områder, av grunnleggende betydning for deres liv: I forhold til bosetting og arbeid, ved at

det meste av jorda i Israel er forbeholdt dem som er jøder. Og ved Loven om tilbakevending, som gir enhver definert som “jøde” rett til å slå seg ned i Israel, motta statsborgerskap og få økonomisk bistand. Palestinerne har ikke den retten. Palestinske flyktninger med røtter i landet fra hundrer av år tilbake, nektes muligheten til å vende tilbake, mens polske, russiske og amerikanske jøder, uten noen slike røtter, gis “rett” til “tilbakevending”, med de privilegier som følger med det.

Israel en apartheid-stat, opprettet ved kolonisering og fordriving. Det er de klare fakta. Og det følger av den rådende ideologien, som er en form for jødedom. Det finnes også andre former, etiske og anstendige. De bør hentes fram.

Jerusalem er okkupert by

Jerusalem, eller Al-Quds, er hellige by for kristne, jøder og muslimer. Ja, mer enn det; byen er kilde til både vestlig og islamsk sivilisasjon. Millioner og atter millioner av mennesker har kjærlighet til byen dypt i sitt hjerte.

Men hva er byens status? Er ikke byen okkupert? Jo, Jerusalem er okkupert - av Israel, som tok den vestlige delen i 1948, og den østlige delen i 1967.

Deretter er hele byen annektert, eller innlemmet i den israelske staten, og gjort til en del av den. Det har skjedd ved et ensidig vedtak, av Israel selv, og i strid med internasjonal rett. Det er ikke et skritt mot fred.

Spørsmålet om Jerusalems status blir glemt, eller forsøkt glemt – av de som godtar okkupasjonen. Mens andre som vil opptre ”balansert” i konflikten mellom Israel og palestinerne - den mellom en okkupant og en okkupert - er tilbakeholden med å ta opp spørsmålet av frykt for å støte Israel.

Slik fortsetter okkupasjonen, uten merkbare internasjonale protester. Spørsmålet skyves under teppet. Men for folk som bor i regionen - palestinere og andre arabere, både muslimer og kristne – er spørsmålet lik et glødende bål, som stadig vil blusse opp, og være hinder for fred.

FN om Jerusalem

I følge FN er dette byen status: Jerusalem er et ”corpus separatum”, et eget separat område som skal

administreres internasjonalt. I åpen strid med det har Israel tatt byen. Israel gjorde Vest-Jerusalem til sin hovedstad. Men knapt noe land har godtatt dette, som er en ensidig handling, uten internasjonal legitimitet.

Da Israel tok Øst-Jerusalem under krigen i 1967, vedtok FNs Sikkerhetsråd en resolusjon (242) som understrekte ”det utillatelige i å erverve landområder ved krig”, og krevde ”tilbaketrekking av israelske væpnede styrker fra områder som ble okkupert i den nylige konflikten.”

Sikkerhetsrådets resolusjon 465 (av 1. mars 1980) erklærte at ”alle tiltak gjort av Israel for å endre den fysiske karakter, befolkningsmessige sammensetning, institusjonelle struktur og status” av de okkuperte områder, ”inkludert Jerusalem, og enhver del av den, ikke har noen legal gyldighet.”

Israel neglisjerer dette, og gjør som de vil i byen. Nå graver de på hellige steder, og kan skade fundamenter under under moskeer. UNESCO har fordømt dette. Israel bryr seg ikke om det. Palestinerne protesterer, i retten for sitt land.

USA og arabiske allierte

USA har lenge støttet seg på arabiske allierte som Egypt, Jorda og Saudi-Arabia, blant annet for å holde den arabisk-israelske konflikten under kontroll. Nå har denne (sunn-) blokken av statlige allierte fått store problemer med å folkelige militser som Hezbollah og Hamas i sjakk.

USAs utenriksminister Rice (bildet) fremmer nå en ny visjon om en bredere allianse for å "stabilisere" Midtøsten. Alliansen skal bestå av Israel, Egypt, Jordan og Saudi-Arabia, og være rettet mot Iran og radikale grupper som Hezbollah og Hamas.

Norge i Libanon

USA og Saudi-Arabia er gått i spissen for å gi penger for å styrke det pro-vestlige regimet i Libanon. Begge frykter radikale folkelige bevegelser som er mot Israel, og nær Syria og Iran, etter Israels bombing av landet (bildet). Norge gir også penger sammen med USA og Saudi-Arabia, for å styrke de "moderate" krefter i landet. Norge involverer seg i en konflikt, i et land der folket er delt i to, i blant annet holdninger til det arabisk-israelske spørsmålet. Norge blir deltaker i konflikten. Norge er til stede i Libanon.

Israel-lobbyen sterk i USA

Pro-israelske og jødiske lobbygrupper har en betydelig innflytelse i USA. Langt på vei styrer de USAs Midtøsten-politikk.

Hvert år gir USA til Israel langt mer støtte enn til noe annet land. Det overføres store pengesummer. USA gir politiske og diplomatisk støtte. Det "spesielle" forhold USA har til Israel, skyldes i hovedsak arbeidet til den

pro-israelske lobbyen, hevder forskerne Mearsheimer og Walt (Foreign Policy, juli/ august 2006)

Den pro-israelske lobbyen påvirker folkeopinionen slik at Israels politikk skal framstå som sympatisk. Store pengesummer gis til politikere for at de skal anta pro-israelske standpunkter. Lobbyen var også aktiv for å drive fram USAs invasjon av Irak. Og står nå i første rekke blant dem som vil angripe Iran.

Uten lobbyens pådriv ville USAs tilnærming til Iran vært en annen. Fortsatt ville USA vært bekymret om hvorvidt Iran skulle ønske å lage atomvåpen. Men USA ville ikke arbeide for å velte regimet, og forberede forkjøpskrig. USA ville valgt en annen, og mindre aggressiv tilnærming til Iran, for en bredere forståelse mellom de to land, uten pågåenheten fra neo-konservative og Israel-lobbyen, hevder forskerne.

Vesten slapp unna Saddam

Saddam Hussein er hengt. Han måtte sendes til det hinsidige i oppgjøret med forbrytelsene hans. En epoke er over, og mannen er gjort opp for. Men de som støttet ham legger glemsel rundt sitt ansvar.

Mange krigsforbrytelser og masse mord ble ikke lagt fram i retten, for det kunne ramme Saddams seierherrer, og særlig USA og Vesten. De valgte å få Saddam dømt for en begrenset forbrytelse; drap på 148 irakere i 1981, som "straff" for et attentatforsøk mot ham. Men mange forbrytelser og mye barbari ble det ikke snakket om, slik som blant annet dette:

- Saddams angrepskrig mot Iran, som ble støttet av vestlige makter. Mer enn en million mennesker ble drept.

- Saddams bruk av giftgass mot iranere under krigen (vestlige makter leverte materiell).
- Bruk av giftgass mot kurderne i Halabja (Vesten så en annen vei).
- Drap på hundre tusen shia'er som gjorde opprør mot Saddam (vestlige makter kom ikke til hjelp).
- 200.000 kurdere ble "etnisk rensset" (mens Vesten styrket Saddams styre).

Bildet under viser USAs Donald Rumsfeld i møte med Saddam for å selge våpen.

Skal niqab forbys?

Det er forbudt i Norge å bære niqab, ansiktsslør i Oslo-skolen. Men det er stadig usikkert om et slikt forbud er i strid med religionsfriheten, eller om det er en krenkelse av menneskerettighetene. Justisdepartementet har saken under behandling.

Samtidig presses det på for nye forbud. En studieleder ved høgskolen i Oslo krever forbud på landets høgskoler og universitet. Tildekkingen ødelegger kommunikasjon, sier han. Og dessuten vil ikke jentene få jobb. Så jentene skal ikke får velge selv?

For mange jenter er det et religiøst spørsmål. De mener kledningen er pålagt i religionen, og det blir et samvittighetsspørsmål å følge det. Noen søker utdanning i andre land, for å kunne kle seg etter religionens krav. Skal vi respektere dem?

Kristendom, himmel og helvete

Er det evig pine i vente for alle som ikke tror på Jesus? Eller er helvete avlyst, og frelse å finne i alle religioner? Spørsmålet reises av kristne og andre. Hva sier egentlig kristendom?

Svaret er å finne i: Den norske kirkes bekjennesskrifter, samlet av Arve Brunvoll. Boka streker opp hva kristendom er.

Det presiseres i bokas forord at skriftene “har rettslig status som bekjennesskrifter for Den norske kirke”, at de har “et avgjørende ord å si også i vår tid om hva som er innholdet i det kristne budskap”, og at de uttrykker “en kristendomsforståelse som er varig”.

De er “lærenormer i vår kirke”, heter det. Og hjelp til dem som vil vite “hva kirken lærer, og hva kristentroen går ut på”. Dokumentene er viktig lesing.

Hva sier de om himmel og helvete? Det heter: “Enhver som vil bli salig, må framfor alle ting holde fast på den felles kristne tro”. Og videre: Enhver

som ikke bevarer denne (tro) hel og uforfalsket, vil uten tvil gå evig fortapt”. Salighet og evig fortapelse, det går på himmel og helvete.

Hva er så “den felles kristne tro”, som avgjør om man blir salig, eller går evig fortapt? Den er “at vi ærer én Gud i Treenigheten”, tre “personer”: Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Da følger det alle ikke-kristne, er “evig fortapt”. Med tilhold i helvete.

Et skrift kalles “det viktigste bekjennelsesdokumentet i alle de lutherske kirker i dag også”. Det er trosbekjennelsen som ble lagt fram for Keiser Karl V på riksdagen i Augsburg i år 1530.

Den trosbekjennelsen åpner slik: “Uovervinnelig hersker, ærverdige keiser, allernådigste herre!” Og viser til keiserens riksdag, skrevet ut “for å rådslå om hjelpetropper mot tyrken (dvs. muslimene, vår anm.), kristennavnets og kristendommens frykteligste gamle arvefiende...”. Trosbekjennelsen “fordømmer

alle vranglærer (...) som for eksempel muhammedanerne”. Og vi blir minnet om “den rette lære”, om de tre “personer”, særegent for kristendom alene.

Så framføres dette: “De fromme (troende) og utvalgte skal han (Kristus) gi evig liv og evige gleder, men de ugudelige mennesker og djevlene skal han fordømme til å pines uten ende (eller: fordømme i helvete og den evige straff).”

Det er entydig tale. For det er altså evig pine i vente for alle som ikke tror på Jesus. Slike mennesker ender i helvete. Mens de fromme/troende går til paradiset. Ifølge det viktigste bekjennelsesdokumentet i alle de lutherske kirker.

Det synes ikke å være slik i dag. Noen “avlyser” slike grunnleggende teser. Eller de reviderer dem etter ønske. Trenger kirken nye bekjennesskrifter, eller en påminning om de som eksisterer? Kan prester og kirkelige mene hva de vil?

Amerikanske bomber og iranske medløpere

USA har planer om å bombe Iran. En ny regional storkonflikt vil bli resultatet. Amerikanske styrker har kjørt seg fast i Irak, men et fly- og raketangrep kan rettes mot Iran, i et samarbeider med iranske allierte. Det såkalte Folkets Mujahedin (MKO) er en slik samarbeidsgruppe.

Gruppen har en tvilsom historie. Da Saddam Hussein, oppmuntret av USA, gikk til angrepet på Iran, hadde Saddam MKO-styrker med seg. Senere er MKO hatet i Iran, lik nordmenn hatet NS under krigen.

Saddams viseutenriksminister Tariq Aziz hadde vennlige samtaler med MKOs leder Massoud Rajavi. Og sa han ville være "lykkelig" over å se "sin gode venn" Rajavi som den neste presidenten i Iran. (Keesing's Contemporary Archives). Kanskje Bush tenker det samme nå?

MKO står på internasjonale terrorlister. Anklagene er blant annet disse: De støtte Saddam Husseins undertrykkelse av kurderne. De har drept tusener av iranske opposenter. De har sprengt industrivirksomheter og oljelagre i Iran. Og har angrepet flyselskaper og andre sivile mål. De har stått bak drap på utenlandske statsborgere. Og samarbeidet med Saddam.

Mange har pekt på organisasjonens indre liv. Det er bygd opp en personkultur rundt lederskapet. Virkelig demokrati eksisterer ikke, og organisasjonen har en fascistisk karakter. I 1989 ble det pålagt "en masseskilsmisse av organisasjonens lederskap, som splittet bevegelsens familier", og som "sendte barna til fosterlig omsorg i utlandet". En årsaken var, ifølge Maryam Radjavi, at organisasjonens tilhengere "ikke har råd til å bli distraheret (av barn)". (Kilde: International Herald Tribune, 24. sept. 2005).

Human Rights Watch har pekt på at organisasjonen "torturerer uenige medlemmer, og medlemmer som vil melde seg ut" (International Herald Tribune, 20. mai 2005).

Vi siterer en norsk kilde, Jan-Erik Smilden i Dagbladet, som snakket med avhoppere i Norge. "De avslører en organisasjon som er bygd på vold, trusler, persondyrkelse, propaganda og bløff", skrev Smilden. (Dagbladet 29. juni 1996.) I dag, altså, alliert med USA. Men med støtte også i Norge.

En representant for MKO peker ut bombemål for USA i Iran.

Skal landet deles?

Ny-konservative politikere i USA kan ønske å dele Irak. De kan se for seg tre deler: En kurdisk, en sunnimuslimsk og en shiamuslimsk. Landet kan bli varig splittet.

Irak som en samlet stat - med eller uten Saddam - kunne være en mektig nasjon. Den var et tyngdepunkt i den arabiske verden, og en innflytelsesrik Midtøsten-stat. Hadde staten en radikal profil, kunne den true amerikanske interesser, som del av en front mot USA. Og ikke minst kunne den true Israel. Bedre å splitte den opp, har man tenkt. Det rydder grunnen for amerikansk dominans.

John Bolton, en ny-konservativ, og tidligere USAs ambassadør til FN, har nylig innrømmet i et intervju at USA ikke har noen "strategisk interesse" i et samlet Irak. (International Herald Tribune, 30 januar 2007.)

Han kan uttrykke det mange har tenkt, om at Iraks dager kan være talte, som en samlet og sterk stat.

Søk:www.koranen.no**Se:**

Voice of Islam - TV.
Mandag-fredag kl. 07.30-8.00 på kanalen til NRK2

Les:**Salt!**